

Bakalářská práce – posudek vedoucí práce

Petra Pařenicová

Barokní soubor soch z poloviny 18. století v Krásenské aleji ve Valašském Meziříčí

Slečna Pařenicová v rámci tématu své práce vycházela z okolí svého bydliště. Původní dalekosáhlý záměr zpracovat veškerou exteriérovou plastiku ve Valašském Meziříčí posléze vhodně zúžila pouze na jeden (z pohledu uměleckého historika patrně nejzajímavější) soubor barokních sochařských prací, které lemují tzv. Krásenskou alej – bývalou návěs obce Krásno, připojené k Valašskému Meziříčí.

Barokní sochy, které jsou (jak zpracovatelka poznamenává) zcela nevhodně umístěny u hlavní dopravní tepny a ještě k tomu zastíněny vzrostlými stromy, byly velmi vhodným materiálem, na kterém mohla autorka ukázat, nakolik se orientuje v teoretických základech své práce. V tomto ohledu obstála výbornou – podařilo se jí splnit požadavky zadání, kdy vytvořila katalogová hesla s umělecko-historickými popisy soch, věnovala se ikonografii světeckých postav a hlavně, na což byl kladen důraz, zhodnotila současný stav plastik a našla archivní restaurátorské zprávy a průzkumy (v archivu Městského úřadu ve Valašském Meziříčí a archivech Národního památkového ústavu) i starší popisy (ve farním archivu). Na jejich základě a na základě vlastního detailního průzkumu plastik mohla v závěru navrhnout postup, který by měl sochy ochránit před další destrukcí.

Práce slečny Pařenicové zahrnuje 37 stran textu, z něhož je malá část úvodních kapitol věnována zevrubně historii Krásna a Valašského Meziříčí a nemovitým kulturním památkám (zvláště sochařským), které se zde dodnes zachovaly. Následují hesla s údaji a vydařenými umělecko-historickými popisy šesti soch a následně více než třetina práce věnovaná restaurátorské problematice – zde se uplatnily hlavně výtahy z materiálu archivní povahy – restaurátorských zpráv a v závěru v kratší kapitole také vlastní názory na stav soch a na jejich možné další restaurátorské zásahy a postupy při jejich obnově v budoucnu.

Součástí práce je kvalitně zpracovaná obrazová příloha, která dostatečně seznamuje s objekty, ukazuje pohledy na celky i případné zajímavé detaily a využívá také historických fotografií soch.

Autorka na této práci ukázala, že je schopna své vlastní oborové práce – tedy schopna zdokumentovat, vyhodnotit stav skupiny plastik, zhodnotit míru starších zásahů a navrhnout možné restaurátorské postupy a zásahy do budoucna. Také prokázala, že dokáže najít prameny, které by jí vedly při posuzování starších zásahů na objektech a dokáže se orientovat v problematice umělecko-historického a také ikonografického popisu sochařských děl.

Práci mohou vytknout jen (občas) kostrbatější styl, který se projevuje hlavně při snaze maximálně zhustit text. Tedy hlavně při výčtu informací o světcích, které sochy představují a v úvodních informativních kapitolách o památkách a historii města. Slečna Pařenicová si umí v rámci své práce najít také vhodné konzultanty, v tomto případě se ukázala jako klíčová spolupráce s O. Mehešovou, která se sochami už dříve zabývala z pozice historičky umění.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím: **výborně**

Mgr. Vladislava Říhová, Ph.D.

4. 9. 2008